

D ů v o d y:

Dle § 166 obč. zák. jest povinen nemanželský otec dítěte, aby je přiměřeně svému jmění vyživoval, vychovával a zaopatřil. Poručenský soud však určil nemanželskému otci ku placení jako výživné dle tehdejších poměrů přiměřenou částku měsíčně 200 Kč. Bylo to již v době, kdy dítě bylo v opatření Zemského ústavu a stalo se určení výše výživného zcela k návrhu právního ochranného oddělení onoho ústavu, které jest orgánem žalobcovým. Ony měsíční částky 200 Kč byly také ústavu zaplacený a žalobcem zúčtovány. Byla-li za výše uvedených okolností nemanželskému otci vyměřena právní povinnost platební ku splnění zákonné povinnosti z nemanželského otcovství plynoucí určitou částkou a tuto on po dobu rozhodnou platil, nelze všeobecně dovozovati, že by byl povinen podle zákona učiniti více. Vynaložila-li tedy žalující strana nad to částku žalobou vymáhanou, nemůže požadovati náhradu toho na žalovaném, zejména když v prvé stolici ani netvrdila změnu poměrů.

Čís. 15061.

Pokud postup pohledávky mezi manžely vyžaduje notářského spisu.

Postoupený dlužník může namítati, že nedošlo k platnému postupu pohledávky pro nedostatek notářského spisu.

(Rozh. ze dne 20. března 1936, Rv I 1520/34.)

Manžel žalobkyně postoupil této na úhradu svého dluhu u ní pohledávku, již měl proti žalované. Žalovaná postup vzala na vědomí a zavázala se žalobkyni dlužním úpisem pohledávku zaplatiti. Proti žalobě na zaplacení této pohledávky namítla mimo jiné neplatnost postupu pro nedostatek formy notářského aktu, neboť šlo o postup pohledávky mezi manžely, jímž vlastně žalobkynin manžel uznal svůj dluh u žalobkyně. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl, **o d v o l a c í s o u d** žalobě vyhověl.

N e j v ý š š í s o u d obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Postup pohledávky 2.000 Kč mezi věřitelem žalované Janem P. a jeho manželkou, t. j. žalobkyní, byl podle § 1 b) zákona ze dne 25. července 1871 čís. 76 ř. z. neplatný, ježto šlo o postup úplatný, zahrnující v sobě uznání dluhu mezi manžely, který měl býti uhrazen postupem pohledávky (srov. rozhodnutí čís. 6592, 7650, 9793, 10749 a j. Sb. n. s.). Odvolací soud má dále za to, že tato neplatnost postupu pohledávky byla zhojena tím, že dlužnice vůči žalobkyni jako příjemkyni pohledávku uznala a že tudíž nemůže vůči ní úspěšně namítati neplatnost postupní smlouvy. Avšak podle § 1396 obč. zák. jest postoupený dlužník zavázán uspokojiti poctivého příjemce jako svého věřitele, uznal-li vůči němu postoupenou pohledávku za pravou. V tomto případě pozbývá

dlužník svých námitek, které měl proti postupiteli, avšak jeho námitky z poměru mezi příjemcem a postupitelem pohledávky zůstávají tím nedotčeny. To plyne z úvahy, že uznání pohledávky podle § 1396 obč. zák. působí jen proti poctivému příjemci; je tedy nutným předpokladem, aby osoba, která uplatňuje pohledávku z důvodu postupu, byla skutečně jejím příjemcem. Je-li však postup sám o sobě neplatný, není tu žádného příjemce pohledávky a důsledkem toho nemá pak ani uznání pohledávky vůči neoprávněné osobě účinku uvedeného v § 1396 obč. zák. Tak je tomu i v souzeném případě, v němž byl, jak již uvedeno, postup zažalované pohledávky mezi Janem P. a žalobkyní pro nedostatek předepsané formy neplatný. Nedošlo-li však takto vůbec k platnému postupu, nestala se žalobkyně příjemkyní pohledávky po rozumu § 1396 obč. zák. a není tudíž v tomto sporu přes to, že žalovaná vůči ní pohledávku dlužním úpisem uznala, legitimována k žalobě, a to ani z uplatňovaného důvodu novace dle § 1376 obč. zák., neboť novace předpokládá platný závazek dosavadní, který má být zrušen, a není-li tu takového závazku, nemůže novací vzniknouti platný nový závazek.

Čís. 15062.

Zákon č. 267/21 Sb. z. a n., vl. nařízení č. 186/24 Sb. z. a n.

O přiznání, odepření nebo zastavení podpory v nezaměstnanosti se státním příspěvkem rozhoduje jedině ústředí odborové organizace. Tomu přísluší nárok na náhradu škody proti organizaci, k níž členové patřili dříve, jestliže tato organizace zadržela členské knížky a doklady, takže nebylo lze sestavit a vyplnit vzorce B—D podle vlád. nař. č. 186/24 Sb. z. a n.

(Rozh. ze dne 20. března 1936, R II 41/36.)

Žalující odbočka odborové organizace uplatňuje ve sporu nárok na náhradu škody, kterou utrpěla udánlivě tím, že vyplatila svým členkám Bertě D-ové a Else D-ové zálohou podporu v nezaměstnanosti od 29. srpna 1931 v částce 2.447 Kč 50 h a nyní nemůže dosíci její refundace od ministerstva sociální péče a ministerstva financí vinou žalované odbočky odborové organizace, jež prodlévala ve vydání členské knížky, potažmo jiného dokladu o členství Berty D-ové a Elsy D-ové ve vlastní organizaci. Průtah trval tak dlouho, že mezitím se nárok na refundaci promlčel. Jmenované členky měly prý nárok na podporu v nezaměstnanosti a žalující odbočka jim vyplatila na ni zálohu, ježto byly v nouzi. Ostatně tyto členky postoupily prý jí svá práva proti žalované odbočce (§ 1422 obč. zák.) a mimo to vstoupila prý žalující odbočka do jejich práv již po zákonu podle § 1358 obč. zák. Žalovaná odbočka namítla, že žalující odbočka nebyla oprávněna vypláceti podporu v nezaměstnanosti zálohou, že o přiznání podpory v nezaměstnanosti a státního příspěvku rozhoduje výbor odborové organizace podle svých stanov neb řádů o tom jednajících, že D-ové a D-ové nárok na podporu v nezaměstnanosti nepřislušel, ježto byly ze žalované odbočky dne 20. června 1931 vyloučeny pro neplacení členských příspěvků, že doba jejich členství